

[Kent Kirk]

mål vil jeg gerne sige, at jeg er overbevist om, at det lovforslag, som undervisningsministeren har fremsat, og som vi førstebehandlede sidste tirsdag, er og var et gennemtænkt forslag.

Jeg vil også gerne sige til hr. Helge Mortensen, at når der skal forhandles med andre partier, må man være klar over, at der indimellem skal indgås kompromiser. Det gør vi af og til, når vi forhandler med Socialdemokratiet. Det forstår vi er betingelserne. Det har altså også været betingelserne i forhandlingen om undervisningsministerens forslag med de andre forligspartier.

Det, jeg kan beklage, og som jeg synes mange har beklaget fra denne talerstol, er, at Socialdemokratiet ikke sidste tirsdag var interesseret i at komme i forhandlinger med regeringen, at hr. Helge Mortensens indflydelse i Socialdemokratiet i sidste uge var så lille, at det ikke var muligt at få den socialdemokratiske ordfører på det pågældende område til at spille ud, således at der blev åbnet for realitetsforhandlinger med regeringen på det område. Det er det, vi kan beklage i dag, men det er der ikke noget at gøre ved, når vi ser på det ud fra et lokalpolitisk synspunkt, hr. Helge Mortensen, men pilen peger mod Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Det skal blive den sidste, hr. formand.

Hr. J. K. Hansen forsøgte at tage nogle billige point ved at begynde at tale om kaserner, fordi han ikke kunne huske, hvad han selv har skrevet under på den 11. oktober. Men det er den slags ting, man bliver udsat for her i huset, og jeg er da glad for, at hr. J. K. Hansen senere har erkendt, at han alligevel har skrevet under, og at det var noget med seminarier. Jeg har ikke set hr. Risgaard Knudsen være heroppe endnu, men jeg tror, hr. Risgaard Knudsen er enig med mig i, at det var vigtigt for det sønderjyske og sydslesvigske område at bevare Tønder Seminarium. Imidlertid er der jo nogle overordnede mål, som hr. Risgaard Knudsen ikke tager hensyn til, således som jeg er nødt til det.

Hr. Helge Mortensen sagde, at jeg havde sagt, at ministeren var nødt til at gå af. Det, jeg har sagt, er, at når Venstres minister forhandler på Venstres gruppes vegne, er der for os, der var i tvivl om, hvorvidt resultatet var rigtigt, kun to muligheder: enten at forlade Folketinget og la-

de stedfortræderen komme ind eller også at stemme for ministerens forslag. Det har jeg sagt hele tiden, og jeg var klar til at tage konsekvensen. Derfor drøftede jeg den situation, der var, med mit bagland, og det rådede mig. Jeg er hverken – som nogle aviser har skrevet – presset af minister eller af Venstres gruppeformand eller af mit bagland; jeg har selv truffet afgørelsen.

Jeg har også, som det er blevet drøftet meget her i dag, det overordnede mål, at finanslovsforslaget skal vedtages i denne uge. Jeg har også drøftet dette spørgsmål med rektorer, og de har sagt: Kan vi ikke få denne sag afgjort inden jul, for så ved vi da, hvad vi har at rette os efter? Dertil har jeg sagt, at det overordnede er, at det finanslovsforslag, vi skal behandle i morgen og på torsdag, skal vedtages, og da dette forlig er en del af det, er det ud fra dette overordnede mål, jeg trykker på knappen i dag.

Jeg ved, at mange af mine vælgere vil blive skuffede, og jeg ved også, at ministeren har forståelse for de problemer, der er i Tønder. Næsten alle i Venstres gruppe har sagt, at det er svært at tage en institution fra en by, der ligger nede i et hjørne af landet – som hr. J. K. Hansen ved. Derfor har ministeren også udtalt til Berlingske Tidende, at han vil sikre, at der kommer noget andet til Tønder i stedet. Det tror jeg ikke ministeren ville sige til Berlingske Tidende, hvis der ikke var hold i det, og det er med den sikkerhed, jeg stemmer for ministerens forslag i dag.

Formanden:

Jeg beder om, at man følger forretningsordenen, når man citerer, og at man siger hvorfra og hvortil citatet går. Det tror jeg ville lette den såkaldte citatkrig.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Til hr. Dohrmann må jeg sige, at spørgsmålet er formuleret forkert, hvis det skulle formuleres til Socialdemokratiet. Det er ikke Socialdemokratiet, der har deltaget i konkurrencen om at nedlægge flest seminarier her i landet.

Først var det 4, så blev det 5, og da Fremskridtspartiet fik fingrene til fadet, blev det 6. Vi har ikke noget specifikt ønske om at nedlægge Ribe Seminarium, som hr. Dohrmann antyder det. Det, jeg sagde, var, at undervisningsmini-